

Táto miestnosť s pomerne zlou dlážkou je obložená drevom asi do výšky pliec. Zvyšok stien je potiahnutý tapetami, zobrazujúcimi najvýznamnejšie výjavy z Telemacha, pričom hlavné osoby su kolorované. Výplň medzi dvoma zamrežovanými oblokmi núka obyvateľom penziónu pohľad na obraz hostiny, usporiadanej nymfou Kalypso na počesť Odyseovho syna. Dobrých štyridsať rokov vyvoláva táto maľba figle mladých kostošov, čo si namýšľajú, že sa povznášajú nad svoje polozenie, ak si robia žarty z biedneho obeda, na ktorý ich odsudzuje vlastná bieda. Kamenný kozub, ktorého ustavične čisté ohnisko nasvedčuje, že oheň sa rozkladá iba pri slávnostných príležitostiach, zdobia dve vázy plné umelých kvetov, už vyblednutých a dokrčených, stojace z každej strany krajne nevkusných hodín z modrastého mramoru.

Cítiť z neho stuchlinu, plesnivinu, hnilobu; vyvoláva triašku, vlhne od neho nos, preniká šaty; má príchut' siene, kde sa práve obedovalo; čpie komorou, špajzou, chudobincom. Možno by sa dal opísať, keby sa vynašiel postup, ako z neho oddeliť množstvo hnusných zložiek, čo doň vnášajú katarové výpary aj výpary sui generis každého ubytovaného jednotlivca, mladého či starého. Nuž, pri všetkej tej triviálnej hrôzostrašnosti, ak tento salón porovnáte so susednou jedálňou, budete ho pokladať za elegantný a naperfumovaný, ako má byť dámsky budoár. Táto sieň, celá obložená drevom, bola kedysi dávno vymalovaná farbou dnes už neurčitou; tvorí podklad, na ktorom sa špina navrstvila až natoľko, že na ňom vykreslila akési bízarné tvary.

Naokolo popri stenách stoja lepkavé kredence, na ktorých sú porozkladané vyštrbené a zafúľané krčahy na vodu, misy, hrby tanierov z obyčajného porcelánu s belasými okrajmi, vyrobené v Doornicku. V jednom rohu je umiestená skrinka s očíslovanými priehradkami, v ktorých opatrujú flákavé a vínom obliate obrúsky stravníkov. Tu ešte natrafíte na kusy nezničiteľného nábytku, odvšadiaľ už povyhadzovaného, no tu ešte umiesteného tak, ako sú umiestené zvyšky civilizácie v ústave pre nevyliciteľne chorých. Tu by ste videli aj barometer s kapucínom, čo vychádza, keď už prší, mrzké rytiny, čo odnímajú chuť do jedla, všetky zarámované do drevených, na čierne nalakovaných rámov so zlatými pásikmi; nástenné hodiny z korytnačiny vykladanej meďou; zelené kachle, Argandové lampy, v ktorých sa prach mieša s olejom, dlhý stôl, pokrytý voskovaným plátnom, dosť zamasteným, aby si naň niektorý figliarsky hosť, ktorý sa tu stravuje, napísal meno, poslúžiac si miesto pera prstom, dolámané stoličky, malé, mizerné kavyl'ové rohožky, ktorých vlákna sa večne rozpletajú, a predsa sa akosi nepotratia, ďalej biedne ohrievače s popreražanými vzduchovými prívodmi a poodkrúcanými rúčkami, ktorých drevo už uhoľnatie. Keby sme chceli uviesť, do akej miery je toto zariadenie vetché, popukané, nahnité, ošúchané, doráňané, okyptené, poškodené, dosluhujúce, museli by sme ho dôkladne opísať, čím by sme však priveľmi zdržali tento zaujímavý príbeh, a tí, čo majú naponáhlo, veru by nám to neprepáčili.

Honoré de Balzac: Otec Goriot.